



Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Ecloga X. Qvirinalivm. De bucula, quæ apud Torndorff in muro Ecclesiæ B.
Qvirini se defricans interiit. Et de Rhomberto Altahensi Abbate paralyssi
percusso, & ibidem sanato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

*Fer sibi iumentum nece bis presente receptum,
Commendans votum dic euentum quoque nostrum.
Dant vobis dominus meus istud & hospita munus;
Indicio signi duplicis per dona QVIRINI,
Bis deuotatum, bis morte graui reuocatum.*

*Patrono grates agimus, sua dona probantes;
Bos tamen hac sibi curte manens deseruiat iste;
Nos sua dum veniemus ad ipsum mira canemus.*

ECLOGA X. QVIRINALIVM.

De bucula, quæ apud Torndorff in muro Ecclesiæ B.
QVIRINI se defricans interijt. Et de Rhomberto
Altahensi Abbate paralyfi percusso, & ibidem sa-
nato.

EXiremam complere manum, numerumque tenere
Per Bucolica, qui res egit agit mihi vires;
Pars restat pauxilla, bouem fert Cantianilla,
Danubij villa muliercula sederat illa
Cui male curatum pecus ibat quærere pastum,
Discursuque vago dum circuit omnia pago,
Attigit incaute domui loca proxima sancta,
Atria lustrando circa muros spaciando;
Hac te vicina regiones sede QVIRINE
Patronum cepere, perenniter excoluere;
BOEMICÆ genti, votis illuc venienti
Est adeo celebris tua signis gloria crebris,
Ut cumulent magnis ibi donis sacra quotannis.
De specie pecorum munus fert quisque suorum,
Et viuens quicquid se possedisse domi scit,
Pro numero capitum tutat pecus omne redemptum,
Confidens certe nihil hinc se perdere pest.

Hic lar multarum princeps est Ecclesiarum,
 Plebs ALTANORVM quo concurrat populorum,
 Cui claustro memorata subest domus illa sacrata;
 Ius fert Abbatis tibi MAVRICI famulantis,
 Margine ripensi fluuij procul in mare tenet
 Qui rex cunctorum fluuiorum Teutonicorum,
 Inuidiam Rheno cursu conflauit ameno.
 Is locus ut fundatus, ab his modum est cumulatus,
 Qui satis impense statuere decus TEGRIENSE,
 Et ROMÆ primum nacti virtute QVIRINVM
 Toti BOIARIÆ simul ALTANISQVE dederunt
 Bucula dum sacrum propè cursitat improba murum,
 Terga petulca fricat, vaga nam latus abside tricat,
 Qua medio compar cyclo circumtegit altar;
 Proximus illa fricata cadit statu spoliata;
 Fert murus fetas, prostrata crimina restans:
 Fama volat facti, currunt ciues stupefacti,
 Creuit ab exemplo tali reuerentia templo;
 Villula diffamat mirum, prouincia clamat,
 Abbas ROBERTVS tutor regionis honestus,
 Euentus signi dum fertur ab æde QVIRINI
 Et complura prius miracula Martyris huius,
 Ingens hoc pecudum cognouerat edita dudum.
 Ludit in urbane non utiliter sibi sanè
 Lucrari multum memorans huiusce bubulcum
 Virtutis, sacris qui defensor foret acris.
 Ediderat verbum vix hoc tamen ore superbum,
 Atque reos artus paralysis agens ferit intus,
 Ut sibi nulla foris sint usus iura prioris.
 Mensque recognoscit quid verbis prodiga poscit,
 Obuia quæ sanctis iam cælo clarificatis,
 Hoc se deiecit probro quod in æthera iecit.

Z 3

Sic

Ecclesi 10:
Eccli. 27.

Sic male iactantes lingua notat Ecclesiastes,
 Qui lapides sursum iaciet, recident super ipsum.
 Tandem prostratus proprios gemit ille reatus,
 Ac pro placando sibi Mareyre iam meditando,
 Quam retuli pridem languens petit ipsius adem,
 Trasterna vectus qua stratus erat sibi lectus,
 Correxit dignè supplex deliquia lingue,
 Munere pensavit se, fletu crimina lauit,
 Vires membrorum recipit per vota suorum,
 Quas prius amisit dum lingue frana remisit,
 Pro sacris actis fundens conuitia Sanctis.

Ex scholio
 pag 42. corri-
 gendū M. L X.
 nisi numerum
 M. C. L X. ad
 scriptorem nō
 ad auctorem
 referas.

M. C. L X.

Lib. Colleg. Soc. Jesu Paderborn. a. 1610.

ERRATA.

Fol. 2. versu 12. leg. ambos. 20. 2. amet. 30. 19. Michaëlem Metropolitanum,
 & populum assiduum, Abbatem, Calistumque gloriosum candidatum ad con-
 stituendam n. p. & f. atq; c. h. d. in C. c. l. t. m. dilectio, veluti in specula positi. 80.
 14. germano. 125. 27. facilitate. 127. 14. editi multis partibus auctores. 359. 17. Har-
 murum anno 872. electum & 883; siue sequenti resignasse. 549. versu ultimo
 omisa sic restitue: in Baiariam rediit & Fratri Ludouico partem suam de regno
 Lotharii reddidit.

In carminibus fol. 1. versu 6. dele, Frisingensi, & lege: ex m, f. Sangallensi.
 14. 3. pro Frisingensi lege: Sangallensi, 91. 14. ceteri.

HEN-